

Francesc PÉREZ I MORAGON

«El gas natural no agredeix el medi ambient»

/ Carles Francesc

El combustible de l'Europa verda

Joan Romagosa és un dels capdavanters de l'extensió de la xarxa que distribueix el gas natural, un combustible en expansió al País Valencià. S'utilitza ja a València i a Castelló de la Plana. Aviat arribarà a més llocs.

Joan Romagosa i Petit és president del consell d'administració de la Companyia Espanyola de Gas (Cegàs, S. A), però ningú no li descobriria aquesta o una altra professió si se'l trobàs un cap de setmana, ben proveït amb prismàtics, cambra fotogràfica i teleobjectius eficaços, aplicat a descobrir el vol sorprenent d'un ocell al delta de l'Ebre o a l'Albufera de València. Hi busca probablement aquells ocells que no es poden veure al cel de Barcelona, on viu. Amb un petit llibre a la mà, els identifica, els classifica, després d'haver-los observat amb un batec de sorpresa cada vegada que té la sort de veure una peça inhabitual o fins i tot alguna de més acostumada: un agró, una garsa, tantes d'altres.

Aquesta passió per l'ornitologia es correspon, potser, amb aquella que l'anima quan parla de la seua professió. Joan Romagosa, que habitualment presenta un posat discret, un to de veu molt moderat, s'enarborava quan parla del gas natural. Addueix xifres, detalls, aspectes poc coneguts; parla del present i del futur amb una energia i un rigor que convencen.

Pregunta.—*Davant l'ingrés d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, ¿en quin punt ens trobem pel que fa al consum d'energia primària?*

Resposta.—*És de l'ordre de cent milions de tecs —és a dir, tones equivalents de carbó—, mentre que a la CEE s'acosta als 1.400 milions. El consum d'energia per càpita és, a Espanya, només del cinquanta per cent, en comparació amb els països de la Comunitat.*

Cal tenir en compte que, a més, hi ha desproporcions ben visibles. Ací, considerant l'energia primària com un tot, consumim el vint-i-dos per cent de carbó, contra el vint-i-cinc a la CEE; el seixanta-vuit per cent de petroli, contra el cinquanta-tres; el set per cent d'electricitat, contra el tres. I, per acabar, pel que fa al gas natural, ens trobem amb un consum molt baix: el tres per cent, mentre que els països comunitaris arriben al dinou per cent.

L'elasticitat del consum d'energia en relació amb el Producte Interior Brut (PIB) és a Espanya superior a 2, mentre que a la CEE és inferior lleu-

gerament al 2. ¿Què vol dir això? Doncs, que, per cada unitat de PIB generat a Espanya, es consumeix doble quantitat d'energia que a la Comunitat Econòmica Europea. L'estructura energètica espanyola té una forta dependència del petroli, i la manca de diversificació energètica ens ha col·locat en la pitjor situació per a enfrontar-nos amb les conseqüències, certament difícils i costoses, de la crisi energètica.

P.—¿I pel que fa al País Valencià?

R.—Ací, el consum d'energia per càpita se situa per sota de la mitjana de l'estat, per la benignitat del clima i també pel tipus d'indústria.

Però, com que la producció d'energia hidràulica hi és molt modesta, la dependència del petroli en el conjunt del país superava fa poc el vuitanta per cent. Això, no cal dir-ho, no pot ser qualificat com a bo. Amb l'entrada en funcionament de la central nuclear de Cofrents, la situació millorarà, sens dubte.

P.—En tot aquest entrellat, vostè participa de manera destacada en la gestió d'empreses dedicades a la difusió del gas natural. Fa un dies, va presidir la XI Assemblea Nacional del Gas, a València, inaugurada pel president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, i clausurada pel ministre d'Indústria i Energia, Carlos Solchaga. Aquesta assemblea representa un impuls per a l'extensió de la xarxa gasista, amb el suport de l'administració. ¿Quin ha estat el procés d'introducció del gas natural a la península?

R.—El gas natural, l'introduí a Espanya la societat Gas Natural, S. A., filial de la veterana Catalana de Gas i Electricitat, S. A., en 1969, per cobrir necessitats domèsticocomercials i industrials de Barcelona i rodalies. Se'n construí una planta de recepció i regasificació al port de Barcelona, que, ampliada, continua en servei.

Posteriorment, Gas Natural arribà a un acord per a cedir aquelles instal·lacions i els contractes de subministrament a Enagàs, la qual començà la construcció de la Xarxa Nacional de Gasoductes, que arribà a Castelló de la Plana a mitjan 1980 i, a les indústries de València, tres anys més tard.

A la fàbrica que tenim a l'avingu-

da del Port, de València, utilitzem gas natural com a primera matèria per a l'obtenció del gas manufacturat, que es distribueix a més de 70.000 usuaris des del novembre passat. Des del 1982, Cegàs, S. A., té la concessió administrativa per a distribuir gas natural per a usos domèsticocomercials a trenta-set poblacions del voltant de València.

P.—¿I quines són les directrius essencials dels projectes de Cegàs al País Valencià?

R.—Hi ha el compromís de reconvertir la fàbrica de gas manufacturat per passar a distribuir gas metanat

ració de xarxes distribuïdores només superar els tràmits administratius.

P.—Tenint en compte que hi ha gas natural a València des del 1983 i a Castelló de la Plana des del 1980, i que les concessions per a estendre la xarxa entorn de València són del 1982, ¿no va tot massa lent?

R.—Ha calgut esperar que es resolgués positivament la vacil·lant política energètica imperant a Espanya, en matèria de gas, a causa del contenciós amb Algèria. Així, era impossible de dur a terme cap pla seriós de gasificació. Però ara, resolt aquell contenciós, el Ministeri d'Indústria i

Estructura del consum d'energia al País Valencià

	Alacant	Castelló	València	País Valencià
Petroli	56%	55%	45%	50%
Electricitat	41%	31%	35%	36%
Carbó	3%	—	18%	11%
Gas natural	—	14%	2%	3%
	100%	100%	100%	100%

als usuaris de la capital valenciana, muntant-ne dues instal·lacions: l'una a la capçalera de la xarxa actual i l'altra a la zona de Campanar. Les ostentoses instal·lacions industrials de superfície desapareixeran, en ser substituïdes per d'altres, de subterrànies.

A les localitats pròximes arribarà gas natural directament. En aquests moments iniciem les gestions per a començar immediatament el subministrament a Manises, Quart de Poblet, Paterna, Mislata i Xirivella.

D'altra banda, el passat 26 d'abril vam presentar als Serveis Territorials de la Conselleria d'Indústria, a Castelló, la documentació sol·licitant la concessió administrativa per a distribuir gas natural destinat al mercat domèsticocomercial. Hi ha la intenció d'iniciar els treballs de col·labo-

Energia ha dictat una sèrie de mesures estimulants que permet d'afrontar el problema amb un gran optimisme. D'altra banda, el govern central, a través del ministre Solchaga, en l'assemblea de València, ha manifestat la voluntat d'assolir «una participació del gas natural en l'estructura d'energia primària, una mica superior a la prevista al Pla Energètic Nacional».

P.—Així, entrem en una nova etapa. ¿D'on ve aquest gas, que cada vegada arribarà a més cases i més indústries del país?

R.—Quasi totalment, prové d'Algèria i de Líbia. Només una petita part del gas natural que consumim és d'origen espanyol; és el que aporta la Xarxa Nacional de Gasoductes, procedent d'El Serrablo, vora la ciutat de Jaca, a l'Alt Aragó. Ara bé, s'ha

«Ens trobem en un consum de gas molt baix, respecte a la CEE»

/ Carles Francesc

comprovat l'existència de jaciments de gas natural en diversos altres llocs, un gas fins ara no explotat i que representa una riquesa important: la mar Cantàbrica, enfront de

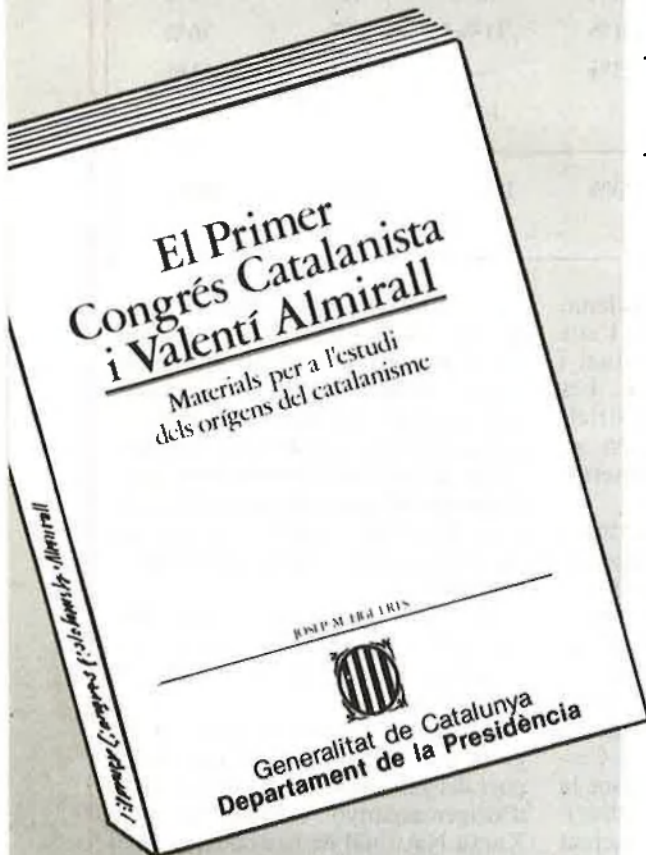
Bermeo; al golf de Cadis, prop de Huelva, i a la vall del riu Guadalquivir. Segons les previsions del Pla Energètic Nacional, la producció espanyola de gas natural passarà de

1.700 milions de metres cúbics, en 1986, a vora 13.000 milions, en 1990.

La resta de la conversa amb Joan Romagosa transcorre en uns termes semblants. Per a ell, com per a tants d'altres participants en l'Assemblea del Saler, l'extensió de la xarxa gasista es presenta com una tasca engrescadora de modernització energètica. És per això que el president de Cegàs valora molt positivament aquest combustible.

«És net, els residus de la combustió no són contaminants. Té una manipulació còmoda i econòmica, per damunt dels altres. És versàtil i regulable. És un combustible de l'Europa verda: no agredeix el medi i el seu transport passa pràcticament desaperbut...»

Mentre diu tot això, Joan Romagosa somriu, un poc tímid, amb la mateixa animació que l'estimula quan localitza un ocell poc freqüent amb el teleobjectiu; un d'aquells que la contaminació ha allunyat dels nostres paratges.

Per conèixer...

la dialèctica d'on brollà el Catalanisme polític

Per valorar...

l'acció política i el pensament teòric del creador del «Diari Català»

Per entendre...

l'home del lema «Catalunya i avant»

**DEMANEU-LO
A TOTES LES LLIBRERIES**